

РЕШЕНИЕ

№ 6725

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Камелия Серафимова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **8264** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от Н. Г. Ц., срещу решение № 20126259 от 28.05.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 7836/2019 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 97 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 18 – 4332-025837/03.01.2019 г., издадено от началник група отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

С оспореното пред СРС НП на касатора, на основание чл. 179, ал. 2, вр., ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 35, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно. Счита, че СРС не е установил фактите и обстоятелствата при които е извършено нарушението, поради което не правилно е приложен закона. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В съдебно заседание касаторът, не се явява. Представени са писмени бележки, в които се излагат съображения по съществуващото на спора и се моли процесното НП да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. СРС е установил, че на 26.11.2018 г. около 15:50 часа, в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]свидетеля Ц. е управлявала лек автомобил марка „Т. Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] и на кръговото кръстовище с [улица]/Телевизионната кула/ при маневра десен завой за излизане от кръговото кръстовище не е пропуснала и е реализирала ПТП с попътно движещия се от дясно автобус с Б. 220, с рег. [рег.номер на МПС] .

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 192260 от 26.11.2018 г.. от свидетеля Н.. Същият е връчен лично на касатора, подписан с възражение „не съм съгласна, следвах маркировката и си следвах лентата, автобусът пресича лентата в която съм аз“.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез съобщение връчено на 23.07.2021 г., получено лично. Жалбата е подадена чрез СРС на 04.08.2021 г. /вх. № 27500/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Обсъдени са събраните писмени доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен в срока по чл. 34 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Според разпоредбата на чл. 35 от ЗДвП, завиването надясно се извършва от най-дясната пътна лента по посока на движението, а когато лентите са обозначени за движение в съответна посока - от лента, предназначена за завиване надясно в ал. 2 на чл. 35 ЗДвП е предвидено, че завиването на дясно може да стане и от друга част на пътното платно, а не от най-дясната /съгласно ал. 1/, когато радиусът на завиване на ППС е по-голям от радиуса на завоя, като завиващият водач е длъжен да пропусне

попътно движещите се ППС. Обратно на твърдението в жалбата, настоящият състав на АССГ счита, че извършеното от касатора деяние правилно е определено като такова по чл. 35, ал. 2 ЗДвП. Същото извършено виновно, формата на вината – непредпазливост.

За да е налице непредпазливост е необходимо деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественоопасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява не изобщо, а конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение, т.е. на това поведение, което се изисква в подобни случаи. Липсват основания за прилагане на маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В конкретния случай извършеното нарушение е съставомерно по чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП.от ЗДвП, който предвижда наказание глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Конкретната форма на изпълнителното деяние заедно със съответната му правна квалификация са посочени в НП, поради което не е нарушено правото на лицето да разбере за извършването на какво административно нарушение е санкционирано. Наказанието е „глоба“ в размер на 200 лв. Същата е правилно определена, тъй като е с фиксиран размер.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила.

По изложените съображения, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20126259 от 28.05.2021 г., постановено по нахд № 7836/2019 г. на СРС – НО, 97 състав.

Решението е окончателно.